

Fathering a Child After Death

Widow of slain NYPD cop gives birth to baby girl (NY Post, July 25, 2017)

As mortally wounded NYPD cop Wenjian Liu lay in a Brooklyn hospital in 2014, doctors asked his stricken wife if she wanted his semen preserved so that she might someday have his child.

“Of course she said yes,” a friend told The Post — and Tuesday, two-and-a-half years after Liu’s murder, his widow gave birth to their daughter.

Liu’s widow, Pei “Sanny” Xia Chen, named the baby “Angel” as a tribute to her slain hero husband — whose police hat is now next to her bed at New York-Presbyterian Hospital on the Upper East Side, said the pal, fellow cop widow Maria Dziergowski. The day Chen was artificially inseminated, “she had a dream that Wenjian was there in a white gown looking like an angel and that he handed her a baby, and he said, ‘It’s a girl, a little angel,’” Dziergowski said.

“So [Chen] knew before everyone that it was a girl.

“The baby’s adorable, smiling, laughing,” added Dziergowski, who was with Chen at the hospital Tuesday. “She has a lot of hair, a lot of black hair.”

Chen — who had only been married to her policeman husband for three months before [he and his partner were killed in an ambush by a cop-hating madman](#) — was admitted to the hospital around 12:30 p.m. Monday and gave birth at 4:35 a.m., Dziergowski said.

...Liu and NYPD partner Rafael Ramos were sitting in their patrol car in Brooklyn on Dec. 20, 2014, when crazed killer Ismaaiyl Brinsley walked up to their vehicle and fatally shot them. Hours earlier, Brinsley wrote on Instagram, “I’m Putting Wings on Pigs Today.” He later committed suicide.

Liu and Ramos died at Woodhull Hospital — and “that night, the doctors came to [Chen], and they asked her if she wanted them to harvest his sperm,” Dziergowski said.

A beaming Chen spent Tuesday cradling their newborn daughter every chance she could get, the friend said.

In her eulogy to her husband, Chen called Liu “my hero.”

She later said she wears his police badge every day.

1) Talmud Bavli, Avodah Zara 29b

ומת גופיה מנלן? אתיא שם שם מעגלה ערופה כתיב הכא (במדבר כ, א) ותמת שם מרים וכתוב התם (דברים כא, ד) וערפו שם את העגלה בנחל מה להלן אסור בהנאה אף כאן נמי אסור בהנאה

2) Shulchan Aruch Y”D 79; Shach 79:3

בִּשְׂר אָדָם, אָסוּר לְאָכְלוֹ מִן הַתּוֹרָה (ש”ך) - אָסוּר לְאָכְלוֹ מִן הַתּוֹרָה. פ”י בעשה אבל לא בלאו כן מפורש שם ומיירי הכא בבשר הפורש מן האדם כשהוא חי אבל בשר המת אסור אפילו בהנאה דבר תורה לכ”ע

3) Sefer Beit HaOtzar (R. Yosef Engel), kelal 8, 2

הוא מפאת חשיבותו ודק דעב”ז ששיר הוא תלוי בקדושה וזה דגראה דקדושת האדם אשר לו בחיים הוא הגויס לו להאכיל אחרי מיתתו דכל שמחיים הוא קדוש יותר איך כשהוא נשחט ונשחטת הקדושה אורכה חל עליו חשב נדול יותר ומפאת החיוב הוא הוא נאסר בהנאה וה”ז ממש כענין העומאה דמת ישראל יש בו טומאה יתירה ממת עכרים לרשבי” דמת ישראל מטמא בליהל ולא מת עכרים וזה ודאי מפאת דשעלת הגרשן הוא לפי גודל המעלה דהאשר יש לדבר מעלה ומדרגה יותר גדולה או אורכה בהיות הגרשן שעל טלוי הוא שעל טפשוה יתירה טפי מהיותו שעל בדבר שאין לו מעלה

4) Shu"t Iggerot Moshe (R. Moshe Feinstein), Y"D 3:140

שימוש באברים של מת אף על פי צוואתו להשגת ידיעה בענייני רפואה בע"ה א' דר"ח כסלו תשל"ט מע"כ ידידי החביב הרב מוהר"ר משה שערער שליט"א, נשיא ומנהל אגודת ישראל באה"ב. בדבר שנשאל מוואשינגטון מלשכת הנשיא (אפיס של הפרעזידענט) בדבר שמוש באברים של המת על פי צוואתו לצורך רפואה, הנני משיב בקצרה כי על פי דין התורה שקבלו חז"ל איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה שקבלנו מסיני **אין שום אדם בעלים על גופו לצוות שיעשו בגופו** ואפילו רק באבר אחד מאבריו שום דבר אף לא לצורכי השגת ידיעה לענייני רפואה, וכל שכן שבניו וקרוביו אינם בעלים על זה, וגם בלא זה אסור בהנאה מגופו של אדם ואפילו מאבר אחד אלא מחוייבין לקברו תיכף כשאפשר בו ביום בלא שום שינוי בגופו ואסור לנתח את גופו ואף לא בחתך אחד אלא **צריך לקברו בשלימותו כמו שהיה ברגע שמת**, ואף כשלא היה אפשר לקברו בו ביום אלא אחר איזה ימים או שנשלח לקברו במקום אחר צריך לקברו בשלימותו כמו שהיה כשמת.

5) Shu"t Rashba (1:369)

שאלת ראובן צוה בשעת פטירתו שישאו אותו לקבור אותו אל מקום קברות אבותיו. וביום שמת נאנסו ולא יכלו לישא אותו מיד. והכניסוהו לשעה בקבר מקום פטירתו. ועכשו רצו בניו להוליכו אצל קברות אבותיו. ומפני שאי אפשר לישא אותו מחמת הפסד הבשר וריחו נודף עד שיתעכל הבשר אם מותר ליתן על כל גופו סיד למהר העכול אי איכא בזיון המת בכך או לא... ואי נמי אם מותר לטלטלו ממקומו אפילו לישא אותו אצל אבותיו כמו שצוה או לא? **תשובה** כל כי האי שעושין לעכל בשרו מהרה כדי לישא אותו למקום שצוה מותר. שאין כאן משום בזיון המת. **ואין כאן משום צער שאין בשר המת מרגיש באזמל כל שכן בסיד.** והחנטיין קורעין אותן ומוציאין מעיהן ואין כאן לא משום צער ולא משום בזיון. ולפנותו ממקומו כדי לקברו במקום שצוה ומקום קברות אבותיו מותר. **שלא אמרו שאין מפנין מקבר לקבר ואפילו מבזוי למכובד אלא שלא לצורך לכבוד בעלמא** ואע"פ שמפנין אותו מקבר בזוי לקברו במכובד. **אבל כענין זה לקברו אצל אבותיו מותר. שערב לו לאדם להיות נקבר אצל אבותיו...** וכן בשנתנו מתחלה דעתם לפנותו מותר.

6) Minchat Shlomo (R. Shlomo Zalman Auerbach), Tinyana #97

מה שכתב הדר"ג [בספרו "שבט מיהודא"] בנוגע לאיסור נ"מ מהמת דכיון שסיבת האיסור הוא מפני שהוא עכשיו מת, לכן כשנתעורר לתחיה ע"י השתלת בשר ממנו בגופו של חי ודאי פקע האיסור ממילא, אין כל ספק שדבריו כנים ואמיתיים, ואך למותר הוא להדגיש דלא שייך כלל להא דאין מבטלין איסור לכתחילה, כיון דהיתר הוא לא משום תערובת... כן יש להעיר דחיבור בשר המת לגוף חי הו"ל כשתילי תרומה שנטמאו ושתלן דפקעה טומאתו, ואף לטעמו של רש"י בפסחים דף ל"ד ע"א שחיבורן לקרקע בטלן מתורת אוכל, ה"נ גם כאן חיבורן לחי בטלן מתורת מת. אך אעפ"י כ"לכאורה יש להעיר ממה שהסכימו גדולי האחרונים (אין אני פורטם כי רבים הם) **דבדבר האסור בהנאה מודו כו"ע דאסור לבטל מה"ת מפני שעצם פעולת הביטול הוי הנאה בזה שמהפך את האיסור להיתר כדי לאכלו וליהנות ממנו אח"כ**, וא"כ הרי חזין דאע"ג דאי בתר סוף אזלינן יש לנו לומר דכיון שלאחר הביטול יהיה מותר מה"ת נמצא שמבטלו כדי ליהנות ממנו אח"כ באופן המותר ואין זה אסור, וע"כ דאזלינן בתר השתא, וההתעסקות בדבר האסור בהנאה כדי ליהנות ממנו אח"כ חשיב כנהנה עכשיו מאיסור נ"מ, וה"נ גם כאן נהי דלאחר שכבר חיברו לחי הרי הוא כחי, מ"מ הא גופא שמתעסק במת לעשותו מחובר לחי כדי ליהנות ממנו אח"כ ה"ז חשיב הנאה מעכשיו ואסור, ואע"ג דשאני ביטול שגוף הדבר נשאר גם אח"כ כמו שהוא עכשיו ואינו משתנה כלל, משא"כ הכא שנהפך והיה לגוף אחר,

דס"ס הרי גם התם דין הוא שמחמת התערובת הוא נהפך להיתר ושרי בהנאה ואפי"ה אזלינן בתר השתא ואסור, וה"נ גם כאן.

7) **Rambam Hilchot Avel 14:21**

It is forbidden to benefit from a corpse with the exception of its hair. One may benefit from hair, because it is not his body.

8) **Shulchan Aruch Y"D 350:2**

The ornaments of the dead which are attached to his body, e.g., a wig and anything similar to that, are forbidden [to be employed for profitable use] just as the dead person proper; ...if one instructed that the ornaments of his body which are attached thereto, should be given to his son or to his daughter, or for any other purpose, they are permitted; **but one's real hair, even if he left instructions regarding it, — [the law is that] it is forbidden to make any use of it.**

9) **Shu"t Rashba 1:365**

ומה שכתב הרב ז"ל אבל המת למדו בו ג"ש מעגלה ערופה שאסור בהנאה. וכתבת יש לחלוק דשם לא נאמרה ג"ש אלא למתי ישראל. וכן כתוב אצלנו בהיהא דאמר עולא דבר תורה עור האדם טהור. ומה טעם אמרו טמא גזרה שמא יעשה עורות אביו ואמו שטיחין. ומתמה עלה אמאי איצטריך למגזר טומאה מהאי טעמא? דל טומאה מהכא כיון דמת אסור בהנאה מג"ש דעגלה ערופה. אמאי גזרין שמא יעשה עורות אביו ואמו שטיחין הא לא מצי לאתהנווי ביה דהא מתסר בהנאה? ומיתרצי גזרה שמא יעשה עורות אביו עבד או גוי שטיחין דליכא בהו איסור הנאה.

תשובה מן הדומה שאין זה עולה יפה. דהא טעמא דגזרה משום שלא ינהג מנהג בזיון באביו ואמו... אי נמי יש לומר דאפי' תמצא לומר דעור עגלה ערופה ועור המת אסורין אפי' הכי גזרו בעור האדם טומאה. משום דאיכא שופטני דאין חוששין לאיסור וחוששין לטומאה כדי שלא יפרשו אחרים מהם.

10) **Talmud Bavli, Pesachim 24b**

Some say that this is what Rabbi Abbahu said that Rabbi Yoḥanan said: With regard to all prohibitions against deriving benefit in the Torah, one is flogged for violating them **only if he derives benefit from the prohibited item in the usual manner**. The Gemara asks: To exclude what case did Rabbi Yoḥanan say this? Rav Shimi bar Ashi said: To exclude a case where one placed the fat of an ox that is stoned on his wound to help it heal. He teaches that, although one generally may not derive benefit from forbidden fats, in this case he is exempt because these fats are not normally used for medicinal purposes. And all the more so one who eats raw fat is exempt, as this is certainly not an ordinary way to benefit from fat.

11) **Talmud Bavli, Pesachim 26a**

They said about Rabban Yoḥanan ben Zakkai that he would sit in the street adjacent to the Temple Mount in the shade of the Sanctuary and expound to a large number of people all day long. And here, isn't it a case where it was not possible to act differently, as there was no other place where so many people could congregate, and he certainly intended to derive benefit from the shade of the Sanctuary, and yet it was permitted? Apparently, when it is not possible to avoid the situation and one intends to derive benefit, it is permitted to do so. And Rava said in response: The Sanctuary is different, as it was constructed for its interior. It is prohibited to derive benefit only from the interior of the Sanctuary walls, because it was constructed for the use of its internal space; there is no prohibition at all to benefit from its shade when on the outside.

12) **Shu"t Har Tzvi (R. Tzvi Pesach Frank), Y"D #277**

הרכבת קרום עין של מת לסומא. ע"ד מה שחידשו הרופאים להחזיר לסומא את מאור העינים, ע"י שמסירים קרום העין מהמת ומלבישים אותו על עין הסומא אי אריך למיעבד הכי, משום איסור הנאה דמת ישראל.

...והטעם נ"ל משום שהנאה זאת שהוא רואה דרך הקרום היא דרך הנאתו של כל אדם שכל אדם חי נהנה כך מהקרום של עין שהוא רואה דרכה, ולעומת זאת י"ל דכיון שמת בטלה הנאה זו ונעשה כקרום בעלמא שעומד לתשמישים אחרים אם אפשר בכך.

13) Fathering Children Postmortem: Is there finality to death? ([Times of Israel, R. Kenny Brander, August, 8, 2017](#))

In the 18th century, the rabbinic halakhist Rabbi Ezekiel Landau addressed this matter directly (*Noda beYehudah* 1:69). While discussing the notion of *yibum* (levirate marriage), he comments on posthumous paternity. Rabbi Landau states that while a child born following the father's death would not obviate the responsibility for *yibum*, the child born from this conception would be considered linked to the father in all ways. This would include lineage and rights of inheritance with the responsibility to commemorate the anniversary of his/her father's death, even though it occurred before his/her conception.

This position of Rabbi Landau is quoted and supported by Rabbi Shlomo Zalman Auerbach (*Noam*, 1:165). It has also been used by a rabbinic court (*Torah She-Ba'al Peh*, Vol. 33) to conclude that a child born even 10 years after the death of his father would be entitled to an inheritance equivalent to the children of the father born during the father's lifetime.

Rabbi Shaul Yisraeli (1909 – 1995), the former rosh yeshiva of Yeshivat Mercaz Harav and a judge on the Supreme Rabbinical Court in Jerusalem, did not agree with the application of Rabbi Landau's comments to our contemporary situation. Rabbi Yisraeli felt that in Rabbi Landau's case of posthumous paternity, the entire process is put into motion prior to the death of the father. Intimacy creates the opportunity for the sperm to fertilize the egg, a process that occurs during the father's life, while conception (which can take up to 3 days) occurs after death. This, Rabbi Yisraeli argues, is not equivalent to our contemporary situations.

In our modern context, the human initiative to fertilize the egg continues after death, and the cryopreserved sperm must be thawed and prepared for IUI or IVF. Such activity, occurring after the death, argues Rabbi Yisraeli, causes a separation between the child and the sperm donor, and therefore, the title of "father" cannot be extended to the posthumous donor of the male gametes.

Nevertheless, it does seem that the preponderance of rabbinic thought connects the harvest of sperm postmortem to the acknowledgment that the donor is the child's father.

Until very recently, death had complete finality. Then, autopsies allowed the deceased to reveal epidemics that could save the lives of many. This was followed by the notion of organ transplants that allowed the dead to perform one of the critical commandments of the Torah, *pikuach nefesh*, saving the life of a fellow human being. With the posthumous retrieval of sperm, the deceased is no longer just prolonging existing life, but he is also involved in creating new life.

This scientific revolution brings new meaning to the kabbalistic idea that we are judged in the afterlife for the actions we set into motion during our lives. Indeed, now that saving lives and contributing to the process of procreation is possible from the hereafter, it appears as though there is truly no finality to death.